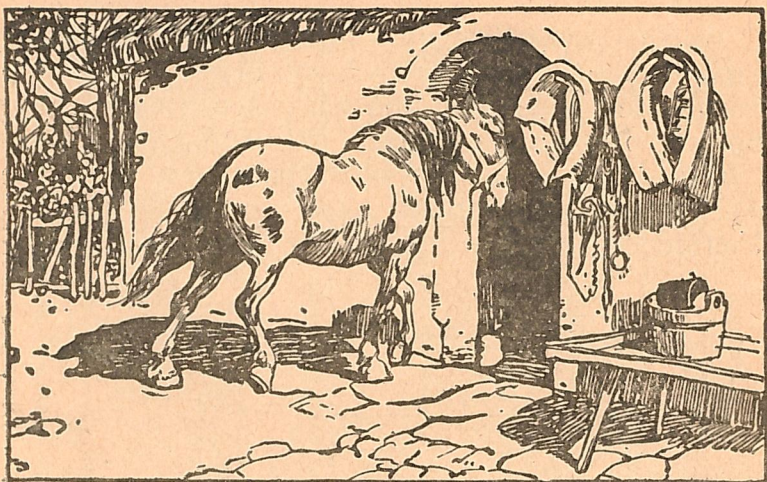

Умния кон.

Откраднал се кон от ливадата на един търговец на коне. А този кон бил най-хубавия. Сам търговеца го бил изучил на езда и само той имал право да го езда.

Търговеца веднага съобщил на полицията. Полицията почнала да търси коня. Напраздно. Минали се месеци, и нищо не могло да се узнае.

Един ден край търговеца минал файтон и в него впрегнат кон, приличен на неговия Лиско. Той се затекжл подир файтона, за да се увери по добре. И убедил се търговеца, че това бил неговия кон, макар опашката му да била отрязана и единия му заден крак побелен.

Файтонджията бил даден под съд. В съда той настоявал, че конят е негов и че той го бил купил преди години от Русия. Търговеца също настоявал, че конят е негов. Напраздни били усилията на съдията да открие истината. Всякой настоявал на своето.

Най-после на търговеца хрумнала една умна мисъл.

Той предложил на съдията да предоставят на коня сам да реши, чий е. За тази цел един стражар отвел коня в ливадата на търговеца, като оставил вратата на оградата отворена.

Отначало коня се радвал на свободата си, тичал из ливадата и с удоволствие хрупал сочната детелина.

Когато градския часовник ударил за обед, Лиско изведнаж се замислил и наострил уши.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА